

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	24XCdo/79/2016
Identifikačné číslo spisu:	8514200535
Dátum vydania rozhodnutia:	28.06.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Adamcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:8514200535.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, zastúpená: Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Gr?sslingova 4, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 6C/25/2014, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 18Co/268/2014-123 zo dňa 25.03.2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“, „prvoinštančný súd“ alebo „okresný súd“) uznesením č. k. 6C/25/2014-97 zo dňa 09.10.2014 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 20,- eur za podané odvolanie proti rozsudku okresného súdu, č. k. 6C/25/2014-83 zo dňa 19.08.2014.

2. O odvolaní žalobkyne Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) druhým výrokom rozsudku, majúci charakter uznesenia č. k. 18Co/268/2014-123 zo dňa 25.03.2015 rozhodol tak, že potvrdil odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyni vznikla podaním odvolania poplatková povinnosť v súlade s ustanovením § 2 ods. 4, s ustanovením § 5 ods. 1 písm. a/ a s ustanovením § 6 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“). Nestotožnil sa s argumentáciou žalobkyne, že v danom prípade je konanie vecne oslobodené od súdneho poplatku podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. k/ zákona o súdnych poplatkoch v znení účinnom do 30. septembra 2012. Uviedol, že poplatkový úkon bol navrhnutý po 30. septembri 2012, kedy sa naň už vecné oslobodenie nevzťahovalo.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Rozhodnutie odvolacieho súdu označila za prekvapivé a priečiace sa zákonu. Súdny poplatok, ktorý jej nemal byť

vyrušený a tým jej odňali možnosť konať

pred súdom [ustanovenie § 241 ods. 2 písm. a/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O. s. p.“ alebo „Občiansky súdny poriadok“) v spojení s ustanovením § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.]. Žiadala preto rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť.

4. Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

5. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej len „C. s. p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolačný súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe úpravy vyplývajúcej z prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti), už podľa tohto zákona. Keďže však dovolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov C. s. p. o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov dovolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (čl. 2 ods. 1 a 2 C. s. p.), ako aj o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

6. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná i po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 10a ods. 1 O. s. p., § 35 C. s. p. i nedostatok osobitnej úpravy v Civilnom mimosporovom poriadku, teda v zákone č. 161/2015 Z. z.), po zistení, že dovolanie bolo podané včas a naň oprávnenou osobou, sa zaoberal prípustnosťou dovolania.

7. V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolačím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolaateľky - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 Cdo 221/2014, 6 Cdo 219/2014, 6 Cdo 236/2014, 6 Cdo 295/2014, 6 Cdo 253/2014, 6 Cdo 278/2014, 3 Cdo 428/2014, 5 Cdo 301/2014, 5 Cdo 390/2014, 5 Cdo 365/2014, 7 Cdo 398/2014, 7 Cdo 466/2014, 8 Cdo 265/2014. Dovolačný súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V súvislosti s novelizáciou ustanovenia § 239 ods. 3 O. s. p., účinnou od 1. januára 2015, len dodáva, že od uvedeného dátumu je prípustnosť dovolania proti uzneseniu o súdnych poplatkoch výslovne vylúčená aj týmto ustanovením. V zmysle § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

8. So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol.

9. Keďže predmet dovolacieho konania sa týkal poplatkovej povinnosti žalobkyne, neprichádzalo do úvahy rozhodovanie dovolacieho súdu o nároku na náhradu trov dovolacieho konania. V časti konania, v ktorej sa rieši poplatková povinnosť strany sporu, vystupuje totiž len táto strana, preto z povahy veci je rozhodovanie o náhrade trov vylúčené.

10. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.